

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Sławomir Lewandowski**

Protokolant: sekretarz sądowy Beata Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 r.

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. z siedzibą we W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty z dnia 29 stycznia 2019 r., wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Chełmnie, w sprawie o sygnaturze (...) – w całości.

2. zasądza od pozwanej M. W. na rzecz powoda (...) Bank S. A. z siedzibą we W. kwotę 5832,52 zł. /pięciu tysięcy osmiuset trzydziestu dwóch złotych i pięćdziesięciu dwóch groszy/ z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 5238,62 zł. /pięciu tysięcy dwustu trzydziestu ośmiu złotych i sześćdziesięciu dwóch groszy/ od dnia 3 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekroczyć odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ kodeksu cywilnego.

3. zasądzone w punkcie 2 wyroku świadczenie rozkłada na 30 (trzydzieści) miesięcznych rat w wysokości: 29 (dwadzieścia dziewięć) pierwszych rat po 200 (dwieście) zł. każda z nich, a trzydziesta rata w wysokości 303,78 zł. (trzystu trzech złotych i siedemdziesięciu ośmiu groszy), płatnych do dnia 15-go każdego kolejnego miesiąca począwszy od lipca 2019 r., z tym zastrzeżeniem, że - w przypadku uchybienia przez pozwaną w zapłacie kwoty odpowiadającej wysokości sumy dwóch rat - wymagalna stanie się cała pozostała do zapłaty należność z należności głównej w kwocie 5832,52 zł. /pięciu tysięcy osmiuset trzydziestu dwóch złotych i pięćdziesięciu dwóch groszy/ z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 5238,62 zł. /pięciu tysięcy dwustu trzydziestu ośmiu złotych i sześćdziesięciu dwóch groszy/ od dnia 3 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekroczyć odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ kodeksu cywilnego.

4. zasądza od pozwanej M. W. na rzecz powoda (...) Bank S. A. z siedzibą we W. kwotę 1880 (jednego tysiąca osmiuset osiemdziesięciu) zł. z tytułu zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w pozwie z dnia 3 grudnia 2018 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. W. kwoty 5 832,52 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 5 238,62 zł. od dnia 3 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k. c. W

uzasadnieniu swojego żądania pełnomocnik powoda wskazał, iż dnia 22 grudnia 2014 r. pozwana M. W. zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu nr (...), na podstawie której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie, Regulaminie Udzielania Kredytów i P. oraz Tabeli Opłat i Prowizji. Wobec braku spłaty zadłużenia w terminach określonych w harmonogramie, powód podjął działania windykacyjne. Dnia 29 grudnia 2017 r. pozwana zawarła z Euro Bank. S.A. we W. umowę ugody nr (...), na mocy której pozwana w § 1 tejże ugody uznała za niesporne i wymagalne swoje zadłużenie z tytułu umowy nr (...) z dnia 22 grudnia 2014 r., w wysokości określonej w ugodzie oraz zobowiązała się do spłaty należności w ratach. Wysokość oraz termin spłaty poszczególnych rat ustalony został na podstawie § 2 w/w ugody oraz w załączonym do ugody harmonogramie spłaty. Pełnomocnik wskazał, że pomimo ustalonych warunków spłaty, pozwana nie wywiązała się z postanowień zawartej ugody, wobec czego zgodnie z zapisem § 3 tej umowy, pozostała do spłaty przez pozwaną należność została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Wskazał również, iż pomimo wezwania do zapłaty, pozwana nie uregulowała zaległości wynikającej z niezapłaconych rat. (k. 2 – 3).

Sąd Rejonowy w Chełmnie nakazem zapłaty z dnia 29 stycznia 2019 r., wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie noszącej wówczas sygnaturę (...), nakazał pozwanej M. W., aby zapłaciła powodowi w terminie dwóch tygodni kwotę 5 832,52 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 5 238,62 zł. od dnia 3 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k.c. oraz kwotę 1 280,00 zł tytułem kosztów procesu lub wniosła w tym terminie zarzuty. (k. 30).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana M. W. wniosła o rozłożenie na raty zaległości z tytułu umowy kredytu zawartej dnia 22 grudnia 2014 r. z powodem (...) Bank S.A. we W.. Pozwana wskazała, iż starała się terminowo spłacać raty kredytu, jednakże z uwagi na ciężką i długotrwałą chorobę swojego syna nie była w stanie temu podołać. Nadto pozwana wskazała, że śmierć syna spowodowała u niej załamanie nerwowe, co skutkowało tym, iż nie potrafiła poradzić sobie z podstawowymi obowiązkami. Pozwana wyjaśniła również, iż ugodę z powodem zawarł w jej imieniu jej drugi syn i to on spłacał należności. Po kilku miesiącach pozwana postanowiła samodzielnie regulować należności, jednakże z uwagi na pogarszający się stan psychiczny zaprzestała spłacać raty w terminach, co w konsekwencji doprowadziło do rozwiązania przez powoda umowy kredytu. Pozwana wniosła o ustalenie spłaty należności w 24 ratach w wysokości 243,00 zł. miesięcznie. (k. 44 – 45).

W piśmie procesowym z dnia 08 maja 2019 r. pełnomocnik pozwanej M. W. przedłożył – jako załączniki - dokumenty w celu wykazania sytuacji materialnej pozwanej, tj. decyzje Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 15 marca 2019 r., pismo informujące o rozpoczęciu potrąceń z dnia 14 listopada 2018 r., wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury z dnia 7 listopada 2018 r. oraz nakaz zapłaty z dnia 30 października 2018 r. (k. 67 – 72).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana M. W. zawarła w dniu 22 grudnia 2014 r. z (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. umowę kredytu nr (...). Zgodnie z § 1 ust. 2 niniejszej umowy (...) Bank S.A. we W. udzielił pozwanej kredytu w wysokości 14 693,62 zł., który pozwana zobowiązała się spłacić w 60 ratach do dnia 20-go każdego miesiąca, począwszy od stycznia 2015 r. z ostatecznym terminem spłaty kredytu ustalonym na dzień 20 grudnia 2019 r. Zgodnie z § 2 ust. 7 umowy, niespłacenie raty kredytu w terminie ustalonym w umowie kredytu albo spłacenie jej w niepełnej wysokości powoduje uznanie niespłaconej należności za zadłużenie przeterminowane, od którego pobierane są odsetki karne naliczane wg zmiennej stopy procentowej, stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień zawarcia niniejszej umowy wynosiła 12,00% w stosunku rocznym. Stosownie do punktu 8 powyżej wskazanego paragrafu umowy, nieuregulowanie dwóch pełnych rat umowy o kredyt, uprawnia bank do wypowiedzenia umowy o kredyt w terminie 30 dni, które to wypowiedzenie będzie poprzedzone pisemnym wezwaniem do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni.

(dowód: umowa nr (...) z dnia 22.12.2014 r. - k. 6 – 18)

W dniu 19 grudnia 2017 r. pozwana M. W., reprezentowana przez pełnomocnika G. W., zawarła z powodem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę ugody nr: (...). Zgodnie z § 1 ust. 4 tej ugody, pozwana uznała, iż na dzień 29 grudnia 2017 r. (dzień sporządzenia ugody) na wierzytelność wynikającą z umowy kredytu nr (...) zawartej z powodem w dniu 22 grudnia 2014 r., składają się : kapitał zaległy 5 903,62 zł., odsetki zapadłe 71,43 zł. oraz odsetki karne 160,37 zł., łącznie kwota 6 135,42 zł. W § 2 ust. 2 przewidziano opłatę za sporządzenie ugody w wysokości 85,00 zł. Stosownie do § 2 ust. 1 niniejszej ugody, od dnia przygotowania ugody (29.12.2017 r.), przez okres jej obowiązywania, od należności z tytułu kapitału zaległego, tj. 5 903,62 zł., bank będzie naliczał odsetki umowne w wysokości 10 % w stosunku rocznym. Wierzytelność została rozłożona na 28 rat, w tym 27 rat w kwotach po 250,00 zł. i ostatnia 28 rata w wysokości 90,45 zł., płatnych miesięcznie poczynając od 28 stycznia 2018 r. do 28 kwietnia 2020 r. W przypadku terminowości wpłat łącznie pozwana miała wpłacić na rzecz powoda kwotę 6 840,46 zł. Zgodnie z § 3 ust. 1 ugody w przypadku opóźnienia w spłacie którejkolwiek z rat przekraczającego 30 dni lub spłaty raty w niepełnej wysokości (niedopłaty przekraczającej 30,00 zł.), bank wezwie do spłaty zaległości w terminie 14 dni, a po bezskutecznym upływie tego terminu uprawniony jest do rozwiązania tejże ugody bez konieczności składania jakichkolwiek dodatkowych oświadczeń oraz postawienia całej niespłaconej należności w stan wymagalności.

(dowód: umowa ugody nr: (...) z dnia 19.01.2018 r. k. 19 – 21)

Pozwana M. W. – mimo zawartej z powodowym Bankiem ugody – przestała spłacać objętą tą ugodą należność, wobec czego powodowy bank pismem z dnia 7 maja 2018 r. wezwał pozwaną M. W. do wpłaty w terminie 14 dni zaległej kwoty w wysokości 500,00 zł., pod rygorem rozwiązania umowy ugody nr (...) z dnia 19 stycznia 2018 r. bez konieczności składania przez bank jakichkolwiek dodatkowych oświadczeń oraz postawienia całej należności w stan wymagalności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 07.05.2018 r. k – 21v)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda. Sąd uznał, za wiarygodne przedłożone dokumenty albowiem ich wiarygodność nie została zakwestionowana przez strony, a sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności czy prawdziwości.

Podstawą dochodzonego przez powoda roszczenia jest przepis art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187 z późn. zm.), zgodnie z którym, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie Sądu, powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie. Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności zarówno co do zasady jak i co do wysokości z tytułu niewywiązania się z umowy kredytu nr (...), zawartej z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 22 grudnia 2014 r. W zarzutach od nakazu zapłaty wskazała jedynie, iż nie jest w stanie uiścić należności jednorazowo ze względu na trudną sytuację materialną i rodzinną.

Wobec powyższego Sąd – w punkcie 1 wyroku – na podstawie art. 496 k. p. c. – uchylił nakaz zapłaty z dnia 29 stycznia 2019 r., wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Chełmnie, w sprawie o sygnaturze (...) – w całości.

W punkcie 2 wyroku Sąd – mając na uwadze, że pozwana nie kwestionowała zarówno co do zasady jak i co do wysokości dochodzonego pozwem roszczenia - zasądził od pozwanej M. W. na rzecz powoda (...) Bank S. A. z siedzibą we W. kwotę 5832,52 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 5238,62 zł. od dnia 3 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekroczyć odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 320 k. p. c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Celem tego przepisu jest umożliwienie realizacji wyroku bez potrzeby przeprowadzenia egzekucji. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015 r., iż przepis art. 320 k. p. c. upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że w danej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony; decydują o tym okoliczności konkretnej sprawy. W zasadzie chodzi o okoliczności dotyczące pozwanego dłużnika, jego sytuację osobistą, majątkową, finansową, rodzinną, które powodują, że nierealne jest spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzanego świadczenia. Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 09.04.2015 r., sygn.(...), Legalis nr 1231752).

Sąd, po przeanalizowaniu sytuacji materialnej pozwanej uznał, iż wniosek o rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty zasługuje na uwzględnienie. Pozwana nie kwestionuje swojego zobowiązania i wyraża wolę dobrowolnego wykonania go, a z przedstawionych przez pozwaną dokumentów wynika, iż utrzymuje się ona jedynie z niewielkiego świadczenia emerytalnego oraz posiada inne wymagalne zadłużenia. W tych okolicznościach Sąd uznał, iż pozwana nie byłaby w stanie uiścić zasądzonej kwoty jednorazowo i niezwłocznie i dlatego też – w punkcie 3 wyroku - rozłożył zasądzone świadczenie - składające się z sumy roszczenia głównego i odsetek w wysokości dochodzonej pozwem należnych za okres od dnia 03 grudnia do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie – które wynosi łączną kwotę 6103,78 zł. - na 30 miesięcznych rat, ustalając, że dwadzieścia dziewięć pierwszych rat płatnych będzie po 200,00 zł. każda z nich, natomiast ostatnia rata płatna będzie w wysokości 303,78 zł., wszystkie płatne do 15 dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od lipca 2019 r., z tym zastrzeżeniem, że w przypadku uchybienia przez pozwaną w zapłacie kwoty odpowiadającej wysokości sumy dwóch rat, wymagalna stanie się cała pozostała do zapłaty należność.

Rozłożenie na raty zasądzanego świadczenia, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Wydany na podstawie art. 320 k. p. c. wyrok rozkładający na raty zasądzone świadczenie na rzecz wierzyciela modyfikuje treść łączącego strony stosunku cywilnoprawnego. W wyniku tego wyroku zmienia się sposób i termin spełnienia świadczenia; obowiązek jednorazowego uiszczenia całego świadczenia zostaje zastąpiony obowiązkiem zapłaty poszczególnych rat w kolejno przypadających terminach. Uwzględniając taki charakter art. 320 k. p. c. oraz wyrok sądu w części orzekającej o rozłożeniu zasądzanego świadczenia na raty, należy konsekwentnie przyjąć, że wyrok ten - przesuując termin spełnienia świadczenia przez zastąpienie terminu dotychczasowego terminami zapłaty poszczególnych rat - jednocześnie uchyła stan opóźnienia dłużnika, który rozpoczął się w związku z niespełnieniem świadczenia w pierwotnym terminie. (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22.09.1970 r., sygn.. (...), LEX nr 1158; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn.(...) LEX nr 203857).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k. p. c., zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1880,00 złotych tytułem kosztów procesu, na które składały się: 63,00 złote tytułem opłaty sądowej należnej od pozwu, 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 1800,00 zł., ustalone zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 265).